

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij beschikking van de Corte suprema di cassazione van 17 juni 1980 in het geding tussen Istituto nazionale della previdenza sociale — INPS — en Maria Basini

(Zaak 47/81)

De Corte suprema di cassazione heeft bij beschikking van 17 juni 1980, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 28 februari 1981, in het geding tussen Istituto nazionale della previdenza sociale — INPS — en Maria Basini, te Rome, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

[kan] onder „de bepalingen inzake vermindering, schorsing of intrekking waarin de wetgeving van een Lid-Staat voorziet in geval van samenloop van een uitkering met andere uitkeringen van sociale zekerheid”, die zelfs op de rechthebbende van toepassing zijn indien het gaat om uitkeringen welke op grond van de wetgeving van een andere Lid-Staat zijn verkregen (artikel 12, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1408/71), ook ... worden verstaan de niet-toekenning van het resterende bedrag van het minimumpensioen volgens de Italiaanse regeling in het geval bedoeld in vornoemd artikel 2, tweede alinea, sub a), van wet nr. 1338 van 1962, waarbij derhalve het begrip „vermindering” — extensief — moet worden uitgelegd als de weigering om de minimumuitkering toe te kennen (of als de intrekking ervan ingeval naderhand een buitenlands pensioen wordt toegekend dan wel blijkt te zijn toegekend)?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij uitspraak van de Raad van State, afdeling rechtspraak, van 28 november 1980 in het geding D. M. Levin tegen de Staatssecretaris van Justitie

(Zaak 53/81)

De Raad van State, afdeling rechtspraak, heeft bij uitspraak van 28 november 1980, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 maart 1981, in het geding D. M. Levin te Amsterdam tegen de Staatssecretaris van Justitie, vertegenwoordigd door mevrouw mr. L.C.M. Hakkaart, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vragen:

1. Dient onder het begrip „begunstigde EEG-onderdaan”, waaronder in de Nederlandse wetgeving wordt verstaan een onderdaan van een Lid-Staat als omschreven in artikel 1 van Richtlijn 64/221/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 februari 1964, welk begrip in die wetgeving wordt gehanteerd ter bepaling van de kring van personen op wie artikel 48 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en de ter uitvoering daarvan door de Raad van de Europese Gemeenschappen vastgestelde Verordening (EEG) nr. 1612/68 van 15 oktober 1968 en de Richtlijnen 64/221/EEG van 25 februari 1964 en 68/360/EEG van 15 oktober 1968 van toepassing zijn, mede te worden verstaan een onderdaan van een Lid-Staat die op het grondgebied van een andere Lid-Staat in zodanig beperkte mate werkzaamheden, al of niet in loondienst, of diensten verricht dat hij daarmee minder inkomen verwerft dan in die laatstbedoelde Lid-Staat als minimaal vereist wordt beschouwd om in de kosten van levensonderhoud te kunnen voorzien?

2. Dient bij de beantwoording van vraag 1 onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds personen die, naast of in aanvulling op hun uit beperkte werkzaamheden verkregen inkomsten, andere inkomsten hebben (bij voorbeeld uit vermogen of uit arbeid van hen vergezellende echtelieden die geen onderdaan van een Lid-Staat zijn) ten gevolge waarvan zij beschikken over voldoende middelen van bestaan als bedoeld in vraag 1, en anderzijds personen die niet over zulke andere neveninkomsten beschikken, doch om hen moverende redenen genoeg wens te nemen met een inkomen dat geringer is dan in het algemeen als minimaal vereist wordt beschouwd?
3. Kan, uitgaande van een bevestigende beantwoording van vraag 1, op het recht van zulk een werknemer op vrije toegang tot en vestiging in de Lid-Staat waar hij in beperkte mate werkzaamheden of diensten verricht of wenst te verrichten, evenzeer een beroep worden gedaan indien aangetoond of aannemelijk is dat met de vestiging in die Lid-Staat hoofdzakelijk andere doeleinden dan het — in beperkte mate — verrichten van werkzaamheden of diensten worden nagestreefd?

Beroep, op 16 maart 1981 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen de Raad van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 59/81)

Bij het Hof van Justitie is op 16 maart 1981 beroep ingesteld tegen de Raad van de Europese Gemeenschappen door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, te dezen vertegenwoordigd door haar juridisch adviseurs J.-P. Delahousse en J. Griesmar als gemachtigden, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij O. Montalto, lid van de juridische dienst van de Commissie, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- Verordening (Euratom, EGKS, EEG) nr. 187/81 van de Raad van 20 januari 1981 houdende aanpassing van de bezoldigingen en de pensioenen van de ambtenaren en andere personeelsleden der Europese Gemeenschappen, alsmede van de aanpassingscoëfficiënten welke van toepassing zijn op deze bezoldigingen en pensioenen, in haar geheel nietig te verklaren,
- de artikelen 1, sub a), 2, sub a), 2, sub b) en 11, eerste alinea, van Aanvullende Verordening (Euratom, EGKS, EEG) nr. 397/81 van de Raad van 10 februari 1981 nietig te verklaren,
- te verstaan dat de bepalingen van genoemde verordeningen blijven gelden totdat in aansluiting op de uitspraak van het Hof een nieuwe verordening zal zijn vastgesteld.

Middelen en voornaamste argumenten

- Schending van artikel 65, lid 1, van het Statuut, doordat de Raad zich bij Verordening (Euratom, EGKS, EEG) nr. 187/81 en bijgevolg bij verschillende bepalingen van Verordening (Euratom, EGKS, EEG) nr. 397/81 heeft laten leiden door „de verslechtering van de algemene economische toestand in de Gemeenschap . . ., welke met name voortvloeit uit de stijging van de energiekosten”, terwijl krachtens artikel 65, lid 1, van het Statuut 's Raads beslissing tot aanpassing van de salarissen en pensioenen niet dient aan te sluiten bij „de economische toestand”, doch bij „de economische en sociale politiek van de Gemeenschappen”.